

[Glistrup]

Derfor er det ud fra alle synsvinkler en forfejlet ordning, man er inde på med dette skattegodtgørelsesprincip.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene. (Skattefri henlæggelse til vedligeholdelse af visse udlejningsejendomme).

(Lovforslag nr. L 136. Fremsat 28/1 81).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Stavad (S):

Da mit partis ordfører, hr. Kaj Poulsen, er forhindret i at være til stede, skal jeg gøre nogle få bemærkninger om det foreliggende forslag, som åbner mulighed for skattefri henlæggelse til vedligeholdelse af ældre private udlejningsejendomme. Lovforslaget er en udmøntning af et af de punkter, der blev opnået enighed om mellem et flertal her i folketinget i forbindelse med de boliglove, der blev vedtaget i november måned 1980.

Sigtet med lovforslaget er at tilskynde til en bedre vedligeholdelse af de private udlejningsejendomme, og det burde der være bred enighed om, da vi alle må erkende, at der findes mange udlejningsejendomme, som i allerhøjeste grad trænger til øget vedligeholdelse.

Skattefritagelsen er i realiteten kun en udskydelse af skattebetalingen til det tidspunkt,

hvor vedligeholdelsesarbejdet udføres, og det må der siges at være god fornuft i, da beløbene netop bindes til det formål. Ordningen får kun virkning for de områder, der er omfattet af reglerne om huslejeregulering. Altså er der her endnu et godt argument for de kommuner, der hidtil har nægtet at lægge sig ind under disse regler, og vi kan kun opfordre de pågældende kommuner til endnu en gang at tage deres stilling op til vurdering. Den øjeblikkelige frygt hos mange lejere må forhåbentlig også tælle med hos borgerlige kommunalpolitikere.

Jeg skal på mit partis vegne tilsige støtte til en hurtig og positiv udvalgsbehandling.

Fogh Rasmussen (V):

Dette lovforslag er en udløber af boliglovgivningen fra november 1980. Baggrunden for den ændring, som ved den lejlighed skete af boligreguleringsloven, var dels et ønske om at forbedre boligstandarden i ældre udlejningsbyggeri gennem en forbedring af udlejernes økonomiske muligheder for at foretage vedligeholdelse af ældre udlejningsejendomme, dels et ønske om større sikkerhed for, at de beløb, der af lejerne indbetales til en ejendoms vedligeholdelse, også fuldt ud anvendes til dette formål.

De gældende skatteregler har bevirket, at vedligeholdelsen mange gange ikke har haft det ønskede omfang. Efter de gældende regler er det nemlig sådan, at hensættelserne medregnes i udlejerens indkomstopgørelse i det indkomstår, hvor indbetalingen sker, mens eventuelle fradrag for udgifter til ejendommens vedligeholdelse først sker i det indkomstår, hvor vedligeholdelsen foretages. Efter det nye forslag vendes dette altså om, sådan at fradraget foretages i indbetalingsåret og beskatningen foretages i udbetalingsåret. Herved tilføres udlejerne en likviditetsfordel.

Jeg vil gerne sige, at venstre kan støtte princippet om at indsætte vedligeholdelsesbeløbene på en spærret konto, og vi stemte da også for dette forslag sidste efterår. Men vi føler os ikke helt overbevist om, at der med det foreliggende lovforslag er fundet den mest hensigtsmæssige tekniske løsning på beskatningsproblemerne. Vi havde helst set en ordning, hvor vedligeholdelsesbeløbene helt blev holdt uden for skatteopgørelsen

[Fogh Rasmussen]

såvel på indtægtsiden som på fradragssiden, og det vil vi vende tilbage til i udvalget. Dernæst frygter vi, at det vil afstedkomme overordentlig mange administrative problemer, at der ikke har fundet en afklaring sted af forholdet mellem vedligeholdelsesbegreberne i skattelovgivningen og i boliglovgivningen, og også disse problemer vil vi søge nøjere belyst i udvalget.

Med disse bemærkninger kan vi tilsige et positivt, men også grundigt udvalgsarbejde.

Keld Andersen (KF):

Som det allerede er nævnt, er dette lovforslag jo en konsekvens af noget, som der tidligere er blevet lovgivet om herinde i tinget.

Målet er helt klart, som det også har været nævnt, at få større midler til vedligeholdelse af de private udlejningsejendomme, og denne målsætning hilser vi i den konservative folketingsgruppe med stor tilfredshed. Vi er af den opfattelse, at man i alt for mange år har forsømt at åbne mulighed for henlæggelse af tilstrækkelige midler til vedligeholdelse af udlejningsejendomme.

Vi har således stor sympati for forslaget, men jeg er nu ikke overbevist om, at det er den administrativt bedste fremgangsmåde, man har foreslået. Jeg har lyst til at sige, at det kunne bruges som et eksempel på, hvor bureaukratisk og hvor indviklet man i dette hus kan lave noget, der egentlig burde være ganske klart og ligetil og meget enkelt. Hvorfor i alverden skal dette overhovedet blandes sammen med beskatningsreglerne? Kunne det ikke have været lavet på en sådan måde, at man bandt disse midler i Grundejernes Investeringsfond og de blev udbetalt derfra? Som man lægger op til det her, får vi altså en situation, hvor skattemyndighederne, når de skal ligne, skal skelne imellem, hvornår noget er vedligeholdelse, og hvornår noget er forbedring.

Hvis der er hul i tagrenden, vil ejeren skifte den ud, og det er altså vedligeholdelse. Hvis han f. eks. skifter ud med en plastic-tagrende, har han et bliknedløbsrør tilbage, og så tænker han: nå ja, det kunne jo være praktisk, at jeg lavede nedløbsrøret ligesom plastic-tagrenden. Men så skal skattevæsenet fordele disse midler og sige: nej hov, hr. lærer, den går ikke. Tagrenden var i stykker, det er altså vedligeholdelse, nedløbsrøret var

aldeles ikke i stykker, så det er altså en forbedring, og der gælder helt andre beskatningsregler for det. Det synes vi ikke er smart, og vi vil godt ligesom den tidligere ordfører være med til i udvalget at kigge nærmere på, om der kan findes en bedre løsning. Det er vi nu i øvrigt overbeviste om at der kan.

Jeg vil da godt allerede her ved denne første behandling spørge ministeren for skatter og afgifter, om ministeren ikke mener, at det, jeg her har skitseret, med en mere enkel administration af disse ting var noget, vi kunne få ind i dette lovforslag. Jeg kan tilslutte mig de bemærkninger, der kom fra den foregående ordfører, om forholdet imellem indbetaling og beskatning, som efter min mening heller ikke er særlig hensigtsmæssigt i dette lovforslag.

Vi kan fra den konservative folketingsgruppes side love et positivt udvalgsarbejde i det håb, at vi kan få lavet dette lovforslag administrativt en lille smule bedre, end det er.

Glistrup (FP):

Udgangspunktet for det foreliggende forslag er, at hvis man ikke foretager sig noget, så fortolker man dansk skatteret på den måde, at når der bliver bundet 10.000 kr. i en eller anden udlejers navn i Grundejernes Investeringsfond, uden at han har nogen som helst rådighed over dem, så skal han pludselig til at betale 6.000 eller 6.500 kr. i skat af disse penge, som han aldrig nogen sinde har set. Omvendt dukker der senere hen, når pengene bliver anvendt til at vedligeholde de pågældende lejligheder, pludselig et fradrag op hos ham, til trods for at han i det pågældende år ikke har skullet ofre noget som helst. Det er i den grad i strid med enhver skatteevnetænkning, som i og for sig skulle ligge til grund for vores lovgivning på skatteområdet.

Det er helt rigtigt, som ministeren har sagt, at her skal der ske noget, og man må i hvert tilfælde give ministerens forslag den ros, at det er da bedre at få det gennemført end at lade tingene flyde på den måde, de ellers ville gøre det.

Man prøver at klare en så enkel problemstilling ved at anvende et så enormt apparat som denne langstrakte lovtæst med de ud-

[Glistrup]

førlige bemærkninger, og så har man altså kun fået løst en lille bitte flig af den problemstilling, man engang i 1920'erne forvildede sig ud i: at man ikke beskattede folk efter kontantbevægelser, men i stedet for efter nogle forjorte bogholderitekniske akroal-principper, eller hvordan man nu ellers vil betegne det. Det var nok mest rigtigt, at man simpelt hen én gang for alle fik tænkt igennem både på indkomstskattens område og på momsens og andre indirekte skatters område, om man ikke skulle gå over til at knytte beskatningen i højere grad til kontantbevægelser i stedet for at fortsætte ad de baner, som man fejlagtigt og i overvurdering af sin egen klogskab er slået ind på inden for de forskellige skattevæsener.

Men når vi nu endelig skal til at befatte os med det lille område, der er tale om her, så burde det i hvert tilfælde være således, at man ikke, hvad der vistnok efter ministerens opfattelse vil kunne forekomme eksempler på, skal få den ordning, at man har ét år, hvor midlerne frigøres fra Grundejernes Investeringsfond, og hvor de skal indtægtsføres, og et andet år, hvor pengene hører hjemme som vedligeholdelsesfradrag. Også dér må man sørge for at synkronisere tilstrækkelig meget, sådan at man ikke får tilfældige udsving, som der eventuelt kan spekuleres i, eller som kommer til at ramme fuldstændigt tilfældigt, fordi den skattepligtige indkomst er forskellig fra det ene år til det andet.

Hvis vi ydermere, hvad venstres og konservatives ordførere lagde op til i deres omtale af dette forslag, kunne få en murbrækker sat ind mod den fjollede skatteretlige sontring mellem vedligeholdelse og forbedring, så ville det være glimrende. Det er et emne, der har været nogen tavshed om i den snes år, der er gået, siden sontringen faldt væk for de almindelige mennesker, der har parcelhuse, men som der i allerhøjeste grad nu er grund til at se på i lyset af den udvikling, der også er sket i højesteretspraksis med optoen af dette gammeldags formueindtægts- og formueudgiftsprincip, som i den grad dirigerede igennem mange år og forpestedes folks tilværelse med hensyn til, hvornår der i grunden var noget, der kunne kaldes for fradragsberettiget vedligeholdelse, og hvornår ikke, og som jo går på tværs af boligministeriets lovgivning, og som f. eks. i brandsikringstilfælde og ved masser af offentlige reguleringer

ger kommer til at give helt fjollede resultater, hvis man fortsætter med at køre efter den skatteretlige ortodoksi. Kan dette forslag hjælpe til med at løse op her, så vil det være udmærket, men jeg tvivler, for der er sikkert stadig væk så megen tiltro til det, man traditionalistisk har lært inden for skatteforvaltningen, at det bliver svært at få det ændret.

Endelig det sidste sure opstød, jeg kan nå vedrørende dette forslag, som vi altså vil stemme for, og derfor er det jo trist, at hele gennemgangen skal være så kritisk. Når regeringen fremsætter et lovforslag, så kan den godt sørge for, at man får korrekte henvisninger, så vi ikke skal finde, som vi gør det i bemærkningerne, alverdens forskellige tidligere ændringer i spalte 0000 både i det ene og det andet tillæg. Vi må forlange, at man foretager korrekturlæsning, uden at det skal give anledning til, at vi tilslutter os yderligere normeringer inden for embedsmandsstaben. Man må med den bestående stab kunne klare denne opgave.

Kalnæs (SF):

De tre foregående ordførere har jo alle sammen været inde på, at dette var et meget bureaukratisk lovforslag, og det kan jeg fuldt ud tilslutte mig.

Jeg tror derimod ikke, at det så meget hænger sammen med det, hr. Glistrup var inde på: at man skulle lave lidt om på skattelovgivningen for at gøre det mindre bureaukratisk. Jeg mener, at det simpelt hen hænger sammen med, at vi har privatejede udlejningsejendomme. Vi accepterer ikke, at ejerne af disse udlejningsejendomme kan udnytte lejerne, i det omfang de har lyst. Vi sætter altså nogle restriktioner ind. Vi prøver at sikre, at når der opkræves midler til vedligeholdelse, så skal de også bruges til vedligeholdelse. Vi har dårlige erfaringer, der går ud på, at det er de ikke blevet.

Derfor laver vi spærrede konti til disse vedligeholdelsespenge, ikke i bankerne, men i Grundejernes Investeringsfond, og derfor må vi nu også til at lave nogle fantastisk bureaukratiske regler for at finde ud af, hvordan de midler, som står på disse konti i Grundejernes Investeringsfond, og som egentlig tilhører ejerne, men som de ikke kan disponere over, skal kunne puttes ind i skat-

[Kalnæs]

tevæsenets behandling. Det kan kun blive frygtelig bureaukratisk.

Jeg tror, at den eneste vej ud af dette er, at udlejningsejendomme enten skal være almennyttige boliger eller også offentligt ejede boliger. Så behøver man ikke lave alle disse krumspring for at lade privatkapitalismen leve og samtidig prøve at beskære nogle af vildskuddene. Det er vores grundlæggende holdning, at hvis man lod udlejningsejendomme være enten almennyttige boliger eller offentligt ejede, så ville man være ude over disse problemer.

Lovforslaget er en konsekvens af, at man i efteråret satte huslejerne i vejret for at få nogle penge til vedligeholdelse af husene, som var blevet meget forsømt af ejerne. Vi var stærkt modstandere af denne husleje-forhøjelse, men vi var stærkt tilhængere af, at beløb, der var afsat til vedligeholdelse, faktisk blev brugt til vedligeholdelse, og derfor måtte vi gå ind for, at man fik dem bundet. Og når man har lavet en bunden konto, hvor ejeren altså ikke kan disponere frit over pengene, så må det også være meget logisk, at man giver skattefrihed, så længe de står på denne konto. Hvad der løber på af renter, skal jo også bruges til vedligeholdelse.

Vi er i den kedelige situation, at vi nok er nødt til at støtte dette forslag, selv om vi synes, at det er et af de forslag, som er med til at gøre vores lovgivning meget uigennemskuelig og dermed med til at få vores folkestyre til at fungere dårligt. Det er kun advokater, der kan gennemskue sådan noget som det her, eller folk, der bruger megen tid på det, så det er faktisk noget, der er skadeligt for vores folkestyre. Vi må jo arbejde under de vilkår, der er, og derfor må vi formentlig også støtte lovforslaget i den sidste ende, men vi vil gerne se på, om det kan gøres mere simpelt.

Aase Olesen (RV):

Også det radikale venstre kan støtte forslaget som en konsekvens af den ændring af boligreguleringsloven, som vi støttede i november sidste år.

Jeg skal ikke forlænge diskussionen, blot konstatere, at der synes at være et udbredt ønske hos de tidligere ordførere om at være med til at forenkle dette lovforslag. Skulle det lykkes i skatte- og afgiftsudvalget at finde

mere rimelige og enkle løsninger end dem, man har fundet frem til i skatteministeriet, så skal det i hvert fald ikke komme an på vores støtte.

Bollmann (CD):

Også efter CDs opfattelse er forslaget en naturlig og meget rimelig konsekvens af den boliglovgivning, som blev gennemført i efteråret, og hvoraf en af følgerne var, at der nu kan ske lejeforhøjelse mod binding af beløbene i Grundejernes Investeringsfond.

Jeg kan på CDs vegne give tilsagn om at støtte forslaget, i hvert fald i princippet. Skulle der under udvalgsbehandlingen opstå mulighed for en enklere måde at administrere det på, så er vi da meget åbne over for det, og det håber jeg også at ministeren vil være.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Jeg skal kun sige, at jeg er fuldt så interesseret i en forenkling som alle andre, der har været på denne talerstol vedrørende denne sag. Men jeg må nok sige, at de ting, som virker meget komplicerede – jeg tror, det var hr. Kalnæs, der var mest inde på det – har en sammenhæng med en nødvendig regulerende boliglovgivning. Samtidig er det nødvendigt for os for at undgå at lukke op på skattelovgivningens område for køb af fuldstændig nedslidte ejendomme og anvendelse af store fradragsmuligheder lige efter købet at have nogle mere restriktive vedligeholdelsesbegreber i skattelovgivningen, end man opererer med i boliglovgivningen. Disse to sæt problemstillinger fører frem til et tilsyneladende kompliceret forslag, men jeg har besvær med at se, hvordan vi kan varetage de hensyn, der knytter sig til det, ved at lave meget store forandringer af forslaget. Men selvfølgelig er jeg, ligesom vedrørende det foregående punkt, vi har diskuteret, indstillet på at studere alle gode ideer til tekniske forbedringer.

Til hr. Glistrup vil jeg kun sige, at i betragtning af, hvor stor en del af skattedepartementets mandskab han beskæftiger løbende med sine forslag og forespørgsler, ville det egentlig være rimeligt, om han kunne støtte et forslag til en mandskabsudvidelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Landbrugs- og fiskeriudvalget (6/2 81):

Udtræder: Hans Jørgen Holm (V)

Ny stedf.: Øllgaard (V)

Udv. for forretningsordenen (10/2 81):

Udtræder: Glistrup (FP)

Nyt medl.: Voigt (FP)

Erhvervsudvalget (6/2 81):

Udtræder: Jytte Andersen (S)

Nyt medl.: Ole Thomsen (S)

Udtræder: Ole Thomsen (S)

Ny stedf.: Lerke (S)

Udenrigsudvalget (9/2 81):

Udtræder: Mølgaard (DR)

Nyt medl.: Lis Starcke (DR)

Retsudvalget (9/2 81):

Udtræder: Flygaard (DR)

Nyt medl.: Lis Starcke (DR)

Socialudvalget (9/2 81):

Udtræder: Flygaard (DR)

Ny stedf.: Lis Starcke (DR)

Boligudvalget (10/2 81):

Udtræder: Arne Bjerregaard (KrF)

Nyt medl.: Inge Tranholm-Mikkelsen (KrF)

Erhvervsudvalget (10/2 81):

Udtræder: Arne Bjerregaard (KrF)

Nyt medl.: Inge Tranholm-Mikkelsen (KrF)

Landbrugs- og fiskeriudvalget (10/2 81):

Udtræder: Arne Bjerregaard (KrF)

Nyt medl.: Inge Tranholm-Mikkelsen (KrF)

Skatte- og afgiftsudvalget (10/2 81):

Udtræder: Arne Bjerregaard (KrF)

Ny stedf.: Inge Tranholm-Mikkelsen (KrF)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 11. februar 1981, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvide til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 15.25